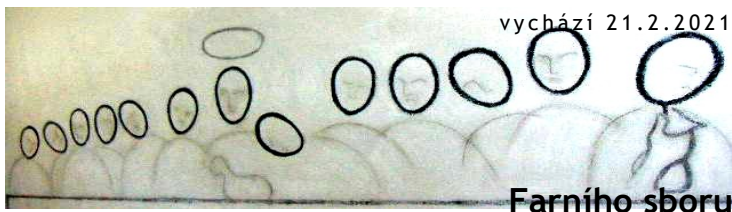

List k neděli Invocavit

Českokobratrské církve evangelické v Chrásatu

„Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Lukáš 23,34

První ze sedmi posledních Ježíšových slov z kříže, nad nimiž se chceme na této stránce během postní doby zastavit. Předchozí verše hovoří o přicházejícím Božím soudu, který se paradoxně uskutečňuje na spravedlivém. Děje-li se toto se zeleným stromem, co bude se suchým? volá Ježíš po cestě na Golgotu.

Otče! Tak oslovuje Ježíš Boha. Ne v hořkosti, ale v důvěře. O co prosí? O odpuštění pro ty, kdo způsobili jeho smrt, pro své spoluodsouzence po pravici a po levici, pro nás, jejichž hříchy jako Boží Beránek nese. To je to, co ho zaměstnává, ne vlastní utrpení. A Bůh ho vyslyší.

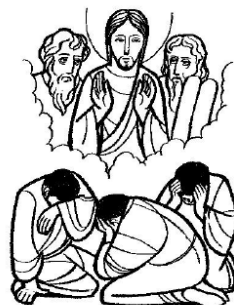
Kdo koná zlo, neví, co dělá. Něco tuší, ale nezná všechnen dosah svého jednání – a to dává naději obrácení a odpuštění. Kdyby věděli, co činí, nikdy by neukřižovali Pána slávy. Kdybychom věděli, co děláme, když hřešíme, nedělali bychom to. Ale my to zjistíme až později anebo právě při pohledu do zrcadla, kterým je Kristův kříž.

Ale je zde odpuštění. Co se stalo, nemůže se odestát. *“Ale v srdci, jehož růže první lásky opadala, nechává Bůh vykvést jiné růži, temné růži, někdy právě tak krásné, ano ještě krásnější, růži druhé lásky, se vší její lítostí, slzami, horlivostí.”* Podle Ch. Journeta K. Šimr

MODLITEBNÍ “MOST”

v okruhu 2. neděle v postu

“A byl před nimi proměněn. Jeho šaty se rozzářily a velmi zbělely, tak jak by je žádný bělič na zemi nemohl vybělit “ (Mk 9,2-3)

Spojme se denně ke společné modlitbě!

Čt 25.2.	Ž 22, 23-31 Římanům 3, 21-31	Za nemocné a vězněné
Pá 26.2.	Ž 22, 23-31 Římanům 4, 1-12	Za trpící a pronásledované
So 27.2.	Ž 22, 23-31 Marek 8, 27-30	Za umírající a zemřelé
Ne 28.2.	Ž 22, 23-31 Marek 9, 2-9	Za církev a její služebníky
Po 1.3.	Ž 105, 1-11.37-45 Židům 1, 8-12	Za ty, kdo vládnou a slouží druhým
Út 2.3.	Ž 105, 1-11.37-45 Židům 11, 1-3.13-19	Za ty, kdo prožívají zkoušky a pokušení
St 3.3.	Ž 105, 1-11.37-45 Jan 12, 36-43	Za rodiny a osamělé

Závěrečná modlitba

Bože, tvůj Syn se zjevil, aby mařil skutky ďáblovy a z nás aby učinil Boží děti a dědice věčného života: Dej nám, prosíme tě, abychom se v této naději očišťovali, tak jako on je čistý, abychom mu při jeho příchodu v moci a sláve byli podobní v jeho věčném nádherném království, kde On spolu s tebou, Otče, a s tebou, Duchu svatý, žije a vládne, jediný Bůh, odvěků navěky. Amen.

Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. (1J 4,8)

Nejspíš se vám to také stává – v určitých situacích vám vytane na mysli nějaká písnička, která v tu chvíli zarezonuje. Mne poslední dobou provází píseň „Tvoje, Pane Kriste, dobrota“. Je to jedna ze zpívaných modliteb. Vše, co v ní Miloš Rejchrt vyslovuje, mohu říci i sám za sebe. A vede mne to i k dalšímu rozšíření – byť tichému, protože má jiný rytmus.

Tvoje, Pane Kriste, dobrota nám všem dává smysl života. Chceme být tvými následovníky, věrnými učedníky.

Pane – děkujeme, že se smíme radovat z Tvého stvoření a že nás miluješ i přes to, že selháváme. Stvoření bez Stvořitele, učedníci bez mistra – to je život bez smyslu.

Příkaz, který jsi nám, Kriste, dal, chceme plnit, jaks nám ukázal: milovati svého bližního, nést bolest i žal jeho.

Pane – chci říci – amen. Ještě navíc prosím, abych dobře chápal, jaká je Tvoje láska a jak ji sdílet.

Uč nás, Pane, říci v pravý čas pravé slovo, jindy mlčet zas. Ať jsme svým bližním ku pomoci z tvé síly a z tvé moci.

Pane – vyznávám, že mlčení, slovo i pomoc, které nemají Tvé požehnání, jsou jen prachem, který nepřinese žádný užitek a rozfouká ho vítr.

Dej nám, Pane, k věření snahu, sílu, moudrost, k skutkům odvahy. Nedovol nám nikdy sejít z cest, po kterých ty nás chceš vést.

Pane – prosím, ved' mne po cestě mého života, provázej mne moudrostí, pravou odvahou a vírou, která se Tě za všech okolností drží.

Amen

Miloš Rejchrt, Jan Esterle

Útočiště (6): Odezvy

Od Petra Vrobla (mailem bez diakritiky):

Je to bohužel cíl a jako takový jej podporuji. Přesto bych si troufl říci, že je potřeba mít jasno v těchto bodech, které mě rychle napadly:

1. Ekonomika (naklady na výstavbu včetně rozšíření bytu a jeho financování; naklady na provoz a nájemné; vytvoření fondů na případné opravy nebo na vybavení místnosti - na opravy nebo případně koupi nového zařízení - nerad bych skládal vybavení z toho, co kdo přinese; snažit se nedotovat provoz...)
2. Manual provozu (jasná pravidla používání místnosti - úklid, opravy, doplňování např. mydla, praní rucí..., kontroly, časový horizont pronájmu s pravidly pro případné prodloužení; schvalování pronájmu a akcí; hierarchie nabízených služeb)
3. Spolupráce? s jinými subjekty (v církvi, radnice Chrástu...)

Podle mě by s výsledkem mělo souhlasit alespoň 75% lidí ve sboru a měli by si někteří pak na sebe vzít také nějaké povinnosti. Kralovice a Útočiště jsou právě jen další povinnosti navíc, které by měly mít své odpovědné lidi a nemyslím, že je dobře všechno kupit na faráře. Není to závazek na každodenní práci, ale aby na svoji část odpovědnosti myslel konkrétní člověk.

Od Dáši Ženíškové:

Smyslem projektu Útočiště je společné sdílení, nebýt (na "to") sám, případně poskytnout azyl? Spíše nežli útočiště je to v mých očích takový projekt „Poutník“. Zdánlivá necesta se může stát cestou. Poutník může být přítel, pěšinou mezi zoranými poli. Nejsme vlastně stále „On the road“...?

Železniční 477, 330 03 Chrást,
č. účtu: 722349319/0800
Farář: Karel Šimr, mobil 739 244 774,
e-mail: karel.simr@evangnet.cz
<http://chrast.evangnet.cz>